

ایشان ذکر کرده‌اند به خاطر حفظ لقب کاذب
دکترت را نباید منافع ملی، کشوری و صنعتی
داروسازان نادیده گرفته شود.

اما دلایل ایشان برای این پیشنهاد: با تغییر
مقطع دکترای داروسازی به لیسانس هر سال مبلغ
کمتری هزینه می‌شود. در حال حاضر دانشجویان
دوره دکترای موظف به گذراندن پایان نامه می‌باشند
ولی این پایان نامه‌ها کیفیت خوبی ندارند.

ایشان نوشته‌اند وقتی دکترای داروسازی
حذف شد عوارض منفی دکترای کاذب آن هم از
قبیل توقعات مادی و غیر مادی جامعه نسبت به
داروسازان بین می‌رود. حذف کلمه دکتر به منزله
از حصار درآمدن داروساز است و او می‌تواند
فارغ‌البدل و دور از هیاهوی کاذب در هر جا
خدمت نماید.

اما دلایل رد نظر ایشان

اینکه می‌گویند وقتی مقطع دکترای
داروسازی حذف شد هزینه آن کم می‌شود و این
نه به نفع دولت است صحیح نیست، زیرا اگر بطور
موقت مبلغی از هزینه کسر شود در درازمدت
چندین برابر خسارت معنوی، مادی، علمی و
حیثیتی دامنگیر جامعه داروسازی می‌شود. هر
جامعه در راه کسب علم و دانش هر چه خرج کند به
هدر نمی‌رود و بعداً به مراتب بیشتر جبران
می‌گردد. ما انسانها جزئی از جهان هستیم. دائماً از
نقص به کمال و از ضعف به قوت می‌رود و روزی
که کمال به نقص و قوت به ضعف تبدیل شد مرگ
فرا می‌رسد. این نظر صحیح نیست که دانشگاهی
که پیش از پنجاه سال است دکترای داروسازی
تربیت کرده یک هزینه به خیال واهی ترقی معکوس
نماید. اصولاً در نظر عقل رجعت و واپس‌گرایی

در صفحه دیدگاه‌ها در شماره ۳ فروردین
۱۳۷۸ ماهنامه دارویی رازی مقاله‌ای به قلم آقای
دکتر مصدق نگارش یافته است. ایشان پیشنهاد
کرده‌اند:
۱- دوره مقطع دکترای عمومی داروسازی به
کارشناسی دارویی تغییر یابد.
۲- دوره تحصیلی کارشناسی مشتمل بر سه
سال آموزش نظری و عملی و یک سال کارورزی
دارویی باشد.
۳- فارغ‌التحصیلان با گذراندن امتحانی که
توسط انجمن داروسازان انجام گیرد در انجمن
ثبت نام نمایند و اجازه کار دریافت دارند.
۴- مقطع فوق لیسانس در رشته‌های مختلف
داروسازی به منظور تربیت نیروی متخصص
برای دانشگاه، صنعت و همچنین تربیت نیروهای
مناسب برای دوره PhD ایجاد گردد.

مردود است در اسلام اگر فردی دوزخ مثل هم باشد و هیچ‌گونه ترقی ننماید مغبون است و اگر امروزش از دیروزش بدتر باشد ملعون است. آیا در میان جوامع مترقی بشری این‌گونه واپس‌گرایی دیده شده است. یکی از ملاکهای امتیاز انسان از سایر موجودات دانش و آگاهی او است و هر چه در این مرحله جلوتر رود ارزشش بیشتر است. علم و دانش به انسان روشنایی و توانایی می‌دهد و جهان را جهان آدمی می‌کند و امنیت عمومی و سلامتی به وسیله علم و دانش حاصل می‌شود.

بشر دانش و آگاهی را تنها از آن جهت که او را بر طبیعت مسلط می‌گرداند نمی‌خواهد، بلکه در انسان غریزه حقیقت‌جویی و و تحقیق وجود دارد. اصولاً نفس آگاهی و دانایی برای انسان لذت بخش است. علم و آگاهی یکی از ابعاد معنوی وجود انسان است.

درخت تو گر بار دانش بگیری

به زیرآوری چرخ نیلوفری را

اگر لقب دکتر، لقب کاذب است برای همه رشته‌های درسی باید این‌گونه باشد و باید در همه دانشکده‌های پزشکی، دندان پزشکی و غیره را هم بست. این سخنی نیست که همراه دلیل باشد. در مورد پایان نامه‌ها که نوشته‌اند کیفیت قابل قبولی ندارد این چنین نیست. برخی از این پایان نامه‌ها به‌راستی باعث افتخار است و حقایق را به اثبات رسانیده‌اند که سابقاً معلوم و مشهود نبوده است. اگر به سوابق تحصیلی و پایان نامه که آقای دکتر عباس شفیعی که به عنوان مرد بین‌المللی سال ۱۹۹۸ برگزیده شده‌اند، دقت و توجه شود مشخص می‌گردد که دانشکده داروسازی تهران چه اندازه ارزشمند است و چه اشخاص برجسته و دانشمند مانند

ایشان تربیت کرده است.

متأسفانه حتی در حال حاضر که ۵۰ سال است داروخانه‌ها به وسیله دکترهای داروساز اداره می‌شود، هنوز داروخانه‌ها اعتبار لازم را ندارند و دکترهای داروساز ارزش واقعی را به دست نیاورده‌اند و این به علت کمی تبلیغات و عدم آگاهی مردم از زحمات و اطلاعات و آگاهی‌های علمی داروسازان بوده است.

هنوز بسیاری از بیماران به گفته داروسازان سندیت نمی‌دهند. بالاتر این‌که هنوز برخی از پزشکان برای بررسی کار داروخانه‌ای که به وسیله دکتر داروساز اداره می‌شود افراد غیر داروساز اعزام می‌دارند. آری چگونه می‌خواهید داروساز در داروخانه مشاور پزشک باشد و در مواقعی که اشکال پیش می‌آید داروساز نظر مشورتی خود را به پزشک اعلام دارد. اگر تحصیلات دکترای داروسازی تبدیل به لیسانس داروسازی شود چگونه داروساز می‌تواند این وظیفه را انجام دهد.

توقع این است به جای درخواست حذف کلمه دکتر از داروساز پیشنهاد نمایند که هر چه بیشتر دوره‌های دروس دانشکده‌های داروسازی پربارتر و غنی‌تر و محتوای دروس با پیشرفتهای روز دنیا هم‌آهنگ‌تر گردد و آخرین پدیده‌های علمی داروسازی به سمع و نظر داروسازان رسانده شود. در این جا لازم می‌دانم از استادان گذشته که با همت و تلاش و کوشش خود توانستند مدرسه عالی داروسازی را به دانشکده داروسازی مستقل تبدیل نمایند صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم.

دکتر سیدابوالقاسم همدانی